

Lukács 2

¹Történt pedig azokban a napokban, hogy Augustusz császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. ²Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Kvirinius volt a helytartó. ³Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják. ⁴Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, ⁵hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. ⁶És történt, hogy amíg ott voltak, eljött szülésének ideje, ⁷és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely.

⁸Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és őrkdtek éjszaka a nyájuk mellett. ⁹És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. ¹⁰Az angyal pedig ezt mondta nekik: Ne féljeteK, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz: ¹¹üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.

¹²A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban. ¹³És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: ¹⁴Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.

¹⁵Miután elmentek tőlük az angyalok a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: Menjünk el Betlehembe, és nézzük meg azt, ami ott történt, amit az Úr tudtunkra adott. ¹⁶Elmentek tehát sietve, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő kisgyermeket. ¹⁷Amikor meglátták őt, elmondták mindazt, amit erről a kisgyermekről az angyalok hirdettek, ¹⁸és mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azon, amit a pásztorok mondtak nekik. ¹⁹Mária pedig mindezeket a beszédeket megjegyezte, és szívében forgatta. ²⁰A pásztorok pedig visszatértek, dicsőítve és magasztalva Istent mindazért, amit hallottak és láttak, úgy, ahogyan ő megüzente nekik.

Jézus bemutatása a templomban
Simeon és Anna

²¹Amikor pedig eljött a nyolcadik nap, és körül kellett őt metélni, a Jézus nevet adták neki, ahogyan az angyal nevezte őt, mielőtt még anyja méhében megfogant.

²²És amikor leteltek tisztulásuk napjai Mózes törvénye szerint, felvitték Jézust Jeruzsálembe, hogy bemutassák az Úrnak, ²³amint meg van írva az Úr törvényében, hogy „minden elsőszülött fiúgyermek az Úrnak szenteltessék”; ²⁴és hogy áldozatot adjanak az Úr törvényében mondottak szerint, „egy pár gerlét vagy két galambfiókát”.

²⁵És íme, élt egy ember Jeruzsálemben, akinek Simeon volt a neve. Igaz és kegyes ember volt, várta Izráel vigasztalását, és a Szentlélek volt rajta. ²⁶Azt a kijelentést kapta a Szentlélektől, hogy nem hal meg addig, amíg meg nem látja az Úr Krisztusát. ²⁷A Lélek indítására elment a templomba, és amikor a gyermek Jézust bevitték szülei, hogy eleget tegyenek a törvény előírásainak, ²⁸akkor karjába vette, áldotta az Istent, és ezt mondta:²⁹Most bocsátod el, Uram, szolgádat beszéded szerint békességgel, ³⁰mert meglátta szemem üdvösségedet, ³¹amelyet elkészítettél minden nép szeme láttára, ³²hogy megjelenjék világosságul a pogányoknak és dicsőségül népednek, Izráelnek.

³³A gyermek apja és anyja csodálkoztak azon, amit róla mondott, ³⁴Simeon pedig megáldotta őket, és ezt mondta anyjának, Máriának: Íme, ő sokak elesésére és felemelésére rendeltetett Izráelben, és jelül, amelynek ellene mondanak ³⁵– a te lelkedet is éles kard járja majd át –, hogy nyilvánvalóvá legyen sok szív gondolata.

³⁶Volt ott egy prófétanő is, Anna, Fánuéleánya, Ásér törzsből. Igen idős volt; csak hét évig élt férjével hajadonkora után, ³⁷és nyolcvannégy éves özvegyasszony volt. Nem távozott el a templomból, hanem böjtöléssel és imádkozással szolgált éjjel és nappal. ³⁸Abban az órában is megjelent, hálát adott Istennek, és beszélt róla mindazoknak, akik várták Jeruzsálem megváltását.

³⁹Miután mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatértek városukba, a galileai Názáretbe. ⁴⁰A gyermek pedig növekedett és erősödött, megtelt bölcsességgel, és Isten kegyelme volt rajta.

A tizenkét éves Jézus a templomban

⁴¹Szülei évenként elmentek Jeruzsálembe a páska ünnepére. ⁴²Amikor tizenkét éves lett, szintén felmentek Jeruzsálembe az ünnepi szokás szerint. ⁴³Miután pedig elteltek az ünnepnapok, és hazafelé indultak, a gyermek Jézus ott maradt Jeruzsálemben. Szülei azonban ezt nem vették észre. ⁴⁴Mivel azt hitték, hogy az útítársak között van, elmentek egynapi járőföldre, és csak akkor kezdték keresni a rokonok és az ismerősök között. ⁴⁵De mivel nem találták, visszatértek Jeruzsálembe, és ott keresték tovább. ⁴⁶Három nap múlva találták meg a templomban, amint a tanítómesterek körében ült, hallgatta és kérdezte őket, ⁴⁷és mindenki, aki hallotta, csodálkozott értelmén és

feleletein. ⁴⁸Amikor szülei meglátták, megdöbbenek, anyja pedig így szól hozzá: Gyermekem, miért tetted ezt velünk? Íme, apád és én kétségbeesetten kerestünk téged. ⁴⁹Ő pedig így válaszolt: Miért kerestetek engem? Nem tudtátok, hogy az én Atyám házában kell lennem? ⁵⁰Ők azonban a nekik adott választ nem értették. ⁵¹Jézus ezután elindult velük, elment Názáretbe, és engedelmeskedett nekik. Anyja mindezeket a szavakat megőrizte szívében, ⁵²Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben.

Az ige tanulmányozását kezdj imádsággal, hogy Isten Szent Lelke megvilágosítsa számodra az üzenetet!

1. Lukács (szokása szerint) pontos történelmi háttérbe helyezi az eseményeket. Miben hasonlít, vagy különbözik az a kor a maitól?
2. Mi érintett meg legjobban Jézus születésével kapcsolatban? Van-e olyan részlet, amit eddig nem vettél észre?
3. Mit tudunk meg Simeonról és Jézusról az általa mondott próféciából?
4. Te felismerted-e már, hogy a Te életednek is az volt/lesz a legnagyobb eseménye, amikor találkozol Jézussal és megismered mint Megváltódat?
5. A 40. versben Jézus fejlődéséről olvashatunk. Hogyan válhatsz Te is Jézushoz hasonlóvá?
6. Egyéb gondolataid az olvasott fejezettel kapcsolatban:

Kérd az Urat, hogy formáljon olyanná, amilyennek Ő szeretne látni!